



**Toespraak bij de bekendmaking nieuwe naam van de gefuseerde schoolbesturen
Sirius/Bijzonderwijs 10 januari 2020.**

Het gesproken woord geldt.

In 1962 schreef de burgemeester van Amsterdam, Gijs van Hall, een brief aan alle inwoners. Er was uiteraard geen internet en dus ging een bruine envelop door brievenbus van meer dan drie honderdduizend huishoudens.

In deze brief beschreef de burgemeester de ernstige situatie van de woningnood. Maar er was hoop, als de regering in Den Haag het stadsbestuur tenminste zou toestaan in de Bijlmermeer een nieuwe stadswijk te bouwen. De burgemeester sloot zijn brief af met de indringende woorden:

Amsterdam heeft de Bijlmer nodig! NU!"

Na veel politiek duw- en trekwerk, een krachtige lobby en bestuurlijke waaghalzerij kreeg Amsterdam de Bijlmermeer toegewezen. Onder het motto 'Stad van de Toekomst' kon het werk beginnen. En bij de start van de bouw zei de burgemeester:

'Als in deze Bijlmermeer met evenveel liefde wordt gebouwd als er voor deze Bijlmermeer is gestreden, dan zullen straks minstens honderdduizend Amsterdammers daar dankbaar voor zijn'

Er werd inderdaad met liefde gewerkt aan de Bijlmer.

Amsterdam maakte ook hier haar naam als Mekka van vooruitstrevende stedenbouw waar. Volgens het ideaal om licht, lucht en ruimte voor iedereen bereikbaar te maken. Het project werd vergeleken met de grachtengordel en door de hoeveelheid groen werden zelfs vergelijkingen met het Central Park van New York gemaakt.

Sindsdien zijn de stedenbouwkundige inzichten en smaken veranderd. De bevolking van Amsterdam en van de Bijlmer is veranderd. Onze leefstijlen zijn veranderd en blijven veranderen. Maar onze liefde waarmee we aan Zuidoost blijven bouwen is ónveranderd.

Wegen, metro-lijnen, woningen, kantoren, parken, theaters en schoolgebouwen zijn pas de eerste stappen.

Als de planners, aannemers en bouwvakkers hun belangrijke werk hebben verricht, dan pas begint het werk aan een stad pas echt.

Bij het bouwen aan de stad van de toekomst zijn weinig plekken zo belangrijk dan uw scholen. Bij u ontdekken jonge Amsterdammertjes wat ze leuk vinden en waar ze goed in zijn en dat ze ook dingen moeilijk mogen vinden en fouten mogen maken. Ze leren dat iedereen meetelt.

Soms lijkt het wel als wij als overheid van scholen verwachten dat scholen een soort fabriekjes zijn die ideale burgers produceren. Zijn er conflicten in de samenleving?

Dan lossen we dat op door scholen meer aan burgerschap te laten doen. Hebben we krapte op de arbeidsmarkt, dan moeten scholen techniek stimuleren. Zijn er problemen met gezondheid en overgewicht, dan moeten scholen meer gymlessen geven. Globalisering? Laten dan maar snel meer talen aanleren. De digitale revolutie? Graag ook codeerlessen! En het zou toch ook wel heel goed zijn als kinderen op jonge leeftijd al iets meekrijgen van filosofie, kunst en muziek en elk jaar een paar musea bezoeken.

Kennelijk heeft de samenleving, terecht, een enorm vertrouwen in onze scholen, dus ziet u dit ook als compliment.

En ik heb het beeld hier natuurlijk een beetje overdreven, maar ik wil hier vooral zeggen dat ik zie dat er veel van u is gevraagd.

En dat mag ook, want u werkt in het onderwijs uit idealisme. Omdat u gelooft in gelijke kansen voor iedereen. Omdat u weet hoe belangrijk vaardigheden voor de toekomst van kinderen kunnen zijn, maar ook omdat u gelooft dat onderwijs zoveel meer is dan rekenen, schrijven en feiten leren.

Dan is het wel heel belangrijk dat u zich gesteund en gewaardeerd voelt. Daarom steun ik u in uw roep om forse maatregelen om het lerarentekort aan te pakken. Daarom investeren we in de scholen die dat het hardst nodig hebben. Daarom zorgen we dat meer woningen in de sociale en middenhuur beschikbaar komen voor onderwijzers. Daarom zit onderwijs in het hart van alles dat we komende jaren in Zuidoost moeten doen.

De liefde van de inwoners voor Zuidoost is onovertroffen. Bijna nergens in de stad zijn zoveel buurtinitiatieven en actieve vrijwilligers. Een nieuwe generatie van bedrijven, zoals Patta en The New Originals, kunstenaars als Brian Elstak en artiesten, zoals Nicole Bus met wortels in Zuidoost worden steeds meer de trots van de hele stad. Deze generatie was er niet geweest zonder u.

Toch hebben veel bewoners grote zorgen over de veiligheid, leefbaarheid en de toekomst van kinderen en jongeren in het stadsdeel.

Zij hebben het stadsbestuur opgeroepen om daar meer aandacht voor te hebben.

Daarom werken we nu aan een aanpak van de leefbaarheid en de veiligheid in Zuidoost. Zo'n aanpak moet in ieder geval langjarig zijn en moet het stadsdeel bestuur versterken. Misschien wel het belangrijkste aspect van deze aanpak is dat deze gericht is op samenwerking. We hebben een alliantie nodig van bewoners, corporaties, jongerenwerkers, jeugdzorg, politie, verenigingen en andere maatschappelijke partners, waaronder uiteraard scholen.

Daarbij zullen wij als stadsbestuur heel goed luisteren naar wat u te zeggen heeft en kijken naar wat u nodig heeft.

Dat dit de moeite waard is bewijst u vandaag. Want door het verenigen van uw schoolbesturen geeft u het goede voorbeeld aan de stad en aan uw leerlingen.

Een fusie tussen openbaar en bijzonder onderwijs laat zien dat het investeren in onderling vertrouwen vruchten afwerpt en dat moedige keuzen resultaten opleveren. U heeft dat gedaan met respect voor elkaar en het belang van de leerlingen voor ogen.

U laat zien dat de basis voor de stad van de toekomst ligt in samenwerking.

Niet om verschillen weg te nemen, maar om de kracht van diversiteit te versterken. Niet om schaalvergroting te realiseren, maar om eensgezind de menselijke maat mogelijk te maken. Niet om een front te vormen, maar open te staan voor uw partners in de stad.

En dat laatste heeft u al laten zien door de goede samenwerking met de gemeente rond deze fusie.

Ik wil u daarom allemaal van harte feliciteren, en bedanken. Want Amsterdam, om nog eens vrijelijk naar voorgangen Van Hall te spreken, heeft de Bijlmer, en al haar scholen, leraren, medewerkers en leerlingen, nodig. Nu, en in de toekomst.

Dank u wel.